

Nyírábrány, 1921. augusztus 11.

Apja határrendőr, majd egyéni gazdálkodó volt. Elemi és polgári iskoláit Bátaszéken, a gimnáziumot Szekszárdon és Nagykállóban végezte. 1938-ban érettségizett, majd felvették a Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Közgazdasági Egyetemre, ahol 1947-ben fejezte be tanulmányait. Politikai érdeklődése az egyetemi kollégiumokban alakult ki. 1940 márciusa és 1942 között a Bolyai Kollégiumban a szövetkezeti ügyek intézője volt. 1940–1941-ben Tata-Tóvárosban a Benda Kálmán vezette Komárom vármegyei Közléti Bizottság népfőiskolai tanfolyamain a szövetkezetekről tartott előadásokat. Feladatot vállalt a Soli Deo Gloria szervezetben is. A második világháború alatt többször katona volt, 1944 őszén a kisegítő karhatalom Táncsics- zászlóaljának helyettes vezetőjeként szerepet játszott a diákellenállás szervezésében. 1945 februárjában belépett a Nemzeti Parasztpártba, néhány hétig a Budapesti Nemzeti Bizottság tagja. 1945. március-áprilisban Szabolcs megyében a földosztást lebonyolító miniszteri biztos volt, majd kinevezték a NPP Szabolcs vármegyei titkárának; tagja lett a megyei és a Nyíregyháza városi nemzeti bizottságnak. 1946 és 1948 között a NPP központi titkára. 1947 júniusában Budapestre költözött, a pártközpontban megbízták a szövetkezeti osztály vezetésével, 1947 áprilisától a NPP szövetkezetpolitikai bizottság titkára lett. 1948. júniusban átlépett a Magyar Dolgozók Pártjába. Doktori vizsgát tett; disszertációját A népi demokrácia szövetkezetpolitikája címmel védte meg. Az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon a NPP Szabolcs és Szatmár-Bereg megyei választókerületi listájáról került be a törvényhozásba. 1948 áprilisában tagja lett a parasztpárt országos vezetőségének lett a tagja. Négy hónapig, 1948. április és szeptember között a Kereskedelem és Szövetkezetügyi Minisztérium mezőgazdasági szövetkezeti főosztály élén állt. Képviselői mandátumáról 1948. november 16-án mondott le, mert kinevezték a Földművelésügyi Minisztérium termelőszövetkezeti főosztály helyettes vezetőjévé. 1948 szeptemberében a Földművelésügyi Minisztérium termelőszövetkezeti főosztály helyettes vezetője. Az 1949. május 15-i országgyűlési választásokon korábbi választókerületében a Magyar Függetlenségi Népfront listáján ismét mandátumhoz jutott. 1953 szeptemberétől a zsámbéki Termelőszövetkezeti Vezetőképző Akadémia tanszékvezetője lett. Munka mellett, 1951 és 1957 között elvégezte Gödöllőn az agráregyetemet. 1956 végén belépett a Magyar Szocialista Munkáspártba. 1958. januárban újabb munkahelyre került, a Szövetkezetek Országos Szövetsége főosztályvezetője lett, 1985-ben nyugdíjazták. Több társadalmi, politikai és szakmai szervezetben tevékenykedett. 1948-tól a Műszaki Egyesületek Mezőgazdasági Szakosztálya és a Tudományos Ismeretterjesztő Társulat, 1978-tól a Magyar Eszperantó Szövetség tagja. 1986-ban a Veres Péter, 1987-ben az Erdei Ferenc Társaság tagja s tisztségviselője. A Hazafias Népfront mezőgazdasági és szövetkezeti bizottságában 1957-től tevékenykedik. 1965-től alelnöke, 1988-1989-ben elnöke volt. A Magyar Mezőgazdaság szerkesztő bizottsági tagja, 1970 és 1991 között a Magyar Szövetkezetek kiadója.